

N a j v y š š í s ú d dovalacej žiadosti žalobníkovéj vyhovel a obnovil rozsudok súdu prvej stolice. D ô v o d y:

Ze zpráv dopravního úřadu v L. podaných nadřízenému ředitelství je zřejmo, že toto ředitelství nařídilo dne 22. května 1932 dopravnímu úřadu v L., aby zpravil příslušný místní výbor důvěrníků o výpovědi, kterou zamýšlí dáti vlakovému průvodčímu Janu G.; dopravní úřad zpravil podle tohoto rozkazu místopředsedu místního důvěrnického výboru sekce IIIc (Pavla G., Pavel G. — který toho času byl jediným funkcionářem místních výbortů sekcí IVc) i IIIc) — svolal na 2. května 1932 společnou schůzi obou těchto výborů a protože ze skupiny IVc) přišel na schůzi jen jeden člen, projednal G. výpověď ve výboru skupiny IIIc); výsledek byl ten, že tento výbor neuznal důvody výpovědi za dostatečné.

Podle výnosu ministerstva železnic z 1. července 1920, č. 1060/Pres., žádal-li železniční úřad — jako v tomto případě — o svolání schůze důvěrnického výboru, účastní se schůze zástupce úřadu — železničního — (§ 12) a zápisem se zjistí, zda se tu zástupce úřadu dohodl s místním výborem či nic (§15).

Příslušný železniční úřad vyřídí pak (§17) usnesení výboru, stala-li se dohoda a úřad s ní souhlasí, podle této dohody. Nebyla-li dohoda docílena ať z jakéhokoliv důvodu — poněvadž v tom ohledu předpis § 17 nečiní rozdílu — nebo železniční úřad s dohodou nebo s usnesením výboru nesouhlasí, p o k u s í s e ú ř a d t e n j e š t ě j e d n o u o d o h o d u a teprve pak, vyzní-li i tento pokus na prázdno, rozhodne podle svého přesvědčení.

Jak bylo řečeno, došlo sice k usnesení ve schůzi výboru skupiny IIIc), ale proti železniční správě, k usnesení výboru skupiny IVc) pak vůbec nedošlo a tak — ať již k jednání o sporné výpovědi byl příslušným výbor ten či onen — v každém případě, vzhledem k uvedenému výsledku, musil železniční úřad podle § 1 pokusiti se ještě jednou o dohodu a pak teprve po tomto opětném pokuse, ať tu byl výsledek jakýkoli, byl oprávněn rozhodnouti ve věci podle svého přesvědčení.

Protože tento opětný povinný pokus byl pominut, je daná výpověď, při níž železniční úřad nezachoval postup nařízený výnosem 1060/1920 »§ 3 čís. 5 a § 17), protiprávnou a proto bezúčinnou již z tohoto důvodu.

Čís. 14403.

Ked' sa obchodník, predávajúci výrobok určitej továrne, voči tejto zaviazal, že výrobky bude predávať za určenú cenu, nekoná jeho súťažiteľ, predávajúci tie isté výrobky, proti dobrým mravom súťaže, keď ho oznámi továrni pre porušenie uvedenej úmluvy.

(Rozh. z 24. V. 1935, Rv III 250/34.)

Tak žalobník ako aj žalovaný predávali vo svojich obchodoch gramofony i dosky firmy T., s ktorou každý predavateľ — tedy žalobník i žalovaný — bol povinný podepísať smluvu, ktorou sa zaviazal, že gramofony bude predávať len za ceny zastupiteľstvom určené, ináč zapla-

tí pokutu a prípadne sa mu zastaví i ďalšia dodávka. Toto opatrenie malo slúžiť k tomu, aby ceny výrobkov firmy T. boli v celej republike jednotné a zároveň aby bola vylúčená súťaž medzi jednotlivými predavateľmi. — Žalovaný oznámil žalobníka firme T., že sa podľa uvedenej zmluvy nezachováva a že predáva jej výrobky za cenu nižšiu, než ako ju firma stanovila. Na to firma T. žalobníkovi zadržala u nej složenú kauciu a zastavila dodávanie svojich výrobkov. — Žalobou pre nekalú súťaž domáhal sa žalobník, aby žalovaný bol uznaný povinným oznámenie u firmy T. odvolať a nahradiť mu škodu, ktorú utrpel tým, že bol vylúčený z predaju firmy T.

Oba nižšie súdy žalobu zamietly, o d v o l a c í s ú d z týchto dôvodov: Zákon proti nekalej súťaži stanoví v § 1, že žalovaný môže byť ten, kto v hospodárskych stykoch dostane sa v rozpor s dobrými mravmi súťaže konaním, spôsobilým poškodiť súťažiteľa. Je tedy podstatnou náležitosťou konania proti zákonu proti nekalej súťaži rozpor s dobrými mravmi súťaže. — Podľa zisteného skutkového stavu boli obe strany v obchodnom spojení s firmou T., oba podpísali prejav, že všetky výrobky budú predávať za ceny firmou stanovené. — Dokázané bolo, že svedkyňa Veronika D. prejavila v obchode žalovaného, že žalobník jej ponúkal gramofon na splátky za 1100 Kč, miesto skutočnej ceny 1200 Kč. — Ponúkание tovaru značkového pod cenou je v rozpore s dobrými mravmi súťaže. Keď tedy žalovaný o tom, čo sa od žalobkyne Veroniky D. dozvedel, urobil oznámenie firme T. tým cieľom, aby bola učinená náprava, nekonal vôbec proti dobrým mravom súťaže a to tým menej, keď svedkom Fridrichom M. bolo dokázané, že firma také jej oznámené prípady sama vyšetruje a podľa výsledku opatrenia činí a keď svedkyňou Veronikou D. bolo dokázané, že žalobník gramofon skutočne pod cenou ponúkal. Okolnosť, že žalovaný napísal v liste, že sa domnieva, že žalobník D. stroj skutočne odpredal, lebo svedkyňa stroj u žalovaného nekúpila ako bola sľúbila, na veci nič nemení, lebo dodatok tento môže sa považovať len ako údaj ďalšieho dôvodu k vykonaniu vyšetrenia veci, ktorý vyplýva logicky z preukázaného ponúkania gramofonu pod cenou.

Na vyšší súd nespoznal zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu bol zmenený, účinnosti pozbavený alebo rozviazaný.

Čís. 14404.

Kritika vydaného diela (slovníka), ktorá nesmeruje k tomu, aby pozícia podniku, ktorý zľahčované dielo vydal, bola v súťaži oslabená, ale je vedená výlučne verejným záujmom, nespadá pod posúdenie podľa zákona proti nekalej súťaži, aj keď kritika bola spôsobilá podnik poškodiť a kritik tejto spôsobilosti poškodenia bol si vedomý.

(Rozh. z 24. V. 1935, Rv IV 471/34.)

Podľa tvrdenia žalobníkov zamýšľali títo vydať maďarsko-slovenský slovník a v prospekte, v ktorom vyzývali obecnosť k odberaniu, otlačili na ukážku dve strany slovníka. Na to uverejnená bola v časopise P. kri-